

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 4416/05 - ח'

בפני: כבוד הרשמת שושנה ליבוביץ

העותרים: 1. _____ אבו-שמה
2. _____ אבו-שמה
3. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

נגד

המשיב: מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

החלטה לפני בקשה לפסיקת הוצאות בהליך שבכותרת.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי המשיב יעניק לעותר 1 רשיון כניסה מידי לשטחי הגדה, בטרם ימלאו לו 16 שנים, ביום 1.7.05, וזאת על מנת שיוכל להירשם במרשם האוכלוסין הפלסטיני. העתירה הוגשה ביום 8.5.05. ביום 22.5.05 נמסר על ידי ב"כ המשיב כי המשיב אישר את כניסת העותר. בעקבות זאת נערכו הסידורים המתאימים ובמהלך חודש יוני נכנס העותר עם משפחתו לגדה וכולם נרשמו במרשם. בבקשה מובהר כי כבר ביום 4.10.04 פנו העותרים ליועץ המשפטי של המשיב בבקשה מתאימה. לפי הנטען, המשיב אף הועמד על דחיפות הבקשה. לטענת העותרים, מאז פנייתם חלפו שבעה חודשים אולם המשיב התמהמה בתשובתו. במהלך תקופה זו נשלחו למשיב תזכורות בכתב, ומכתב נוסף נשלח למחלקת הדין הבינלאומי אך ללא הועיל. ביום 24.11.04 הודיע המשיב כי הוא יטפל בפניות פרטניות שהועברו אליו עד למציאת פתרון כולל, אולם המקרה של העותר 1 לא טופל. משנוכחו העותרים שאין

מענה לבקשתם, ומשסורכה בקשתם להתחייבות מצד המשיב כי הבקשה תטופל גם אם יעבור העותר 1 את גיל 16, הם הגישו את העתירה שבכותרת. לטענת העותרים, במקרה דנן הם עומדים בכל התנאים המקובלים לעניין פסיקת הוצאות. העתירה מוצדקת, היא הוגשה לאחר מיצוי הליכים, ורק בעקבות הגשתה ניתן לעותרים הסעד המבוקש.

2. המשיב מבקש להותיר את נושא פסיקת ההוצאות בעתירה לשיקול דעת בית המשפט. עם זאת, הוא מציין מספר עובדות אשר ראוי לדעתו כי תישקלנה במסגרת ההחלטה בבקשה. ראשית, לטענת המשיב, הסעד המבוקש הוענק לעותרים זמן קצר מאוד לאחר שהוגשה העתירה ומבלי שנדרש לכך דיון. שנית, המשיב מבהיר כי לפי המדיניות שנהגה בעת הרלבנטית, אשר בית המשפט הגבוה לצדק לא ראה לנכון להתערב בה, לא נדונו בקשות לרישיונות ביקור באזור הנשלט על ידי הרשות הפלסטינית וזאת לאור המציאות הבטחונית-מדינית בשטח. לטענת המשיב, הוא הסכים לחרוג מדיניותו ולהעניק לעותרים את הסעד שנתבקש על ידם מספר חודשים לפני שינוי המדיניות בפועל מטעמים הומניטאריים. שלישיית, לטענת המשיב, לא נתנה לעותר תשובה שלילית על ידו עובר להגשת העתירה.

3. בשים לב לסד הזמנים בהם פעלו העותרים, אין ספק כי הגשת העתירה היתה מוצדקת וכי העותרים מיצוי את מלוא ההליכים בטרם הגישו את עתירתם. יחד עם זאת, בשומת גובה ההוצאות אכן יש להתחשב בכך שבהתאם למדיניות הכללית אשר יושמה בעת הרלבנטית לא הוענקו רישיונות ביקור לשטחי הגדה, ובנסיבות העניין ראה המשיב מקום לבוא כברת דרך לעומת העותרים ולסטות ממדיניות זו. כמו כן, ראוי להתחשב בכך שהסעד הוענק לעותרים זמן קצר לאחר הגשת העתירה. במצב דברים זה, ישא המשיב בהוצאות העותרים בסכום כולל של 3,500 ₪. סכום זה ישא הפרשי ריבית והצמדה מעת המצאת החלטה זו ועד ליום התשלום בפועל.

ניתנה היום, ט' שבט תשס"ז (28.1.2007).

שושנה ליבוביץ

ר ש מ ת